Echa z Konwencji

OLESZYCE STARE, 17 XI. 1979 R.

Drogo umiłowani w Panu naszym Jezusie Chrystusie Bracia i Siostry! Łaska i pokój Boży niech ustawicznie będzie z Wami w Waszej pielgrzymce do niebiańskiego Chanaanu.

Pragniemy podzielić się z Wami radością, jakiej doznaliśmy na uczcie duchowej w Oleszycach Starych, która odbyła się w dniach 7 i 8 lipca 1979 r., którą nam Pan obficie pobłogosławił, gdyż pomimo nienajlepszej pogody przybyło wiele braci i sióstr, a przy tym mieliśmy błogosławiony przywilej słuchać dobrego Słowa Bożego.

W naszym nabożeństwie przewodniczył br. A. Ziemiński, który usłużył wykładem pt. „Dwie księgi” (Księga Pisma Św. i księga natury).

Tematowym wersetem tego wykładu były słowa naszego Pana Jezusa: *„Przypatrzcie się liliom polnym, jak rosną”* – Mat. 6:28. Brat ten powiedział w temacie, że powinniśmy również obserwować naturę, która jest dziełem naszego Stwórcy. Obserwując świat roślinny i zwierzęcy możemy zauważyć odrębność każdego gatunku. Coroczny odlot ptaków do ciepłych krajów jest również zjawiskiem niewyjaśnionym. Ptaki lecą bez przyrządów nawigacyjnych i bez map. Czy natura mogła ich obdarzyć takim rozumem? Czyż bezrozumna natura mogła stworzyć rozumnego człowieka? Przyjmujemy w tym względzie świadectwo Księgi Rodzaju, gdzie czytamy, że Bóg stworzył człowieka na obraz i podobieństwo swoje (1 Mojż. 2:7).

Drugim wykładem usłużył br. Krawczyk, który mówił na temat: „Porządek ludu Bożego”. Brat wskazał na porządek, jaki jest przedstawiony w Liście ap. Pawła do Tyt.1:5-11. Apelował do starszych zborowych, aby sami byli w porządku i pilnie strzegli samych siebie od nieporządku, jak to powiedział ap. Paweł (Dzieje Ap. 20:28).porządek zborowy dany jest od Boga, co również potwierdza ap. Paweł (1 Kor. 12:28-30).

Następnym wykładem usłużył br. St. Szymański – „Nad wszystko, czego ludzie strzegą, strzeż serca twego” – Przyp. 4:23.

Brat wyjaśnił, że powinniśmy z serca wykorzeniać wszelką złą pożądliwość i pragnienie wszystkiego, co nie otrzymuje pochwały od Boga. Wspomniani byli pierwsi nasi prarodzice, którzy ulegli pokusie Szatana, zostali zwiedzani, gdyż nie wytrzymali próby.

Kolejnym mówcą tego dnia był br. Sygnowski, który usłużył tematem: *„Poruszę wszystkie narody, a przyjdą do Pożądanego”* – Agg. 2:7-8. Dla głębszego potwierdzenia odczytał on słowa proroka Micheasza 1:2-3. Brat wspomniał na jubileusze obchodzone przez naród izraelski, które były głoszone przez trąbienie kapłanów. Trąbienia te były figurą na ogłaszanie przez Kościół podczas Wieku Ewangelii poselstwa o wspaniałym Królestwie Bożym.

Przy zakończeniu pierwszego dnia usłyszeliśmy jeszcze jeden wykład, którym usłużył br. E. Szarkowicz na temat: „Właściwa i niewłaściwa bojaźń”. Na wstępie brat ten przytoczył słowa naszego Pana skierowane do swoich uczniów, aby się nie bali (Mat. 10:28–31). Przy narodzeniu Pana Jezusa aniołowie powiedzieli do pasterzy na polach Betlejemskich: *„Nie bójcie się”*.

Brat również przypomniał ostatnie chwile św. Szczepana, który nie miał bojaźni, choć go kamieniowali. Powinniśmy posiadać bojaźń Bożą czyli szacunek dla Boga i dla Jego Słowa.

W drugim dniu uczty duchowej pierwszym mówcą był br. T. Leśnikowski, który obrał sobie temat: „Odwaga”. Brat przytoczył przykład z życia młodego Dawida, który posiadał odwagę, aby stanąć przed olbrzymem i powiedzieć: *„Ja idę do ciebie w imieniu Pana Zastępów”*. Brat ten wspomniał także trzech młodzieńców: Sadracha. Mesacha i Abednego, którzy mieli odwagę i wiarę w żywego Boga.

Następnie usłużył wykładem ze Słowa Bożego br. A. Kozak, który zatytułował swój temat: „Panie, chcemy Jezusa widzieć” – Jan 12:21. Brat ten w sposób dokładny i wnikliwy przedstawił to, jak ważny jest wzrok dla każdego człowieka. Potem przykłady z cielesnych rzeczy posłużyły mu do przedstawienia, jak ważną rzeczą dla chrześcijanina jest wzrok duchowy. Przytoczony został przykład życia Ijoba, który po przeżyciu swych doświadczeń mógł się wyrazić, że one mu dopomogły aby mógł widzieć Boga oczyma wiary (Ijoba 42:5). Mówca podkreślił także, że aby dobrze widzieć, musimy ustawicznie patrzeć na jedyne światło świata, którym jest Jezus i za tym światłem postępować, co przyniesie nam szczęście i zadowolenie.

Ostatnim wykładem tego dnia usłużył br. Krawczyk. Był to wykład o chrzcie, przeznaczony dla kandydatów przystępujących w tym dniu do chrztu, aby okazać swe poświęcenie się na służbę Króla królów. Życzymy im wytrwania w przedsięwzięciu serca przy Panu aż do śmierci.

Na zakończenie uczty duchowej bracia i siostry wyrazili

życzenie, aby doznanymi błogosławieństwami podzielić się z czytelnikami naszego czasopisma „Na Straży”.

Czas szybko minął i braterstwo żegnając się pieśnią „Godziny miłe przeszły nam” rozjechali się do swych domów.

Za uczestników uczty duchowej: *br. M.O.*

ANDRYCHÓW, 17 IX 1979 R.

Drogo umiłowani w Chrystusie, Zbawicielu naszym, Braterstwo, kochana Młodzieży i wszyscy Przyjaciele Prawdy Bożej!

Na zakończenie sezonu konwencyjnego w roku 1979 bracia ze Zboru w Andrychowie urządili jednodniową przystań duchową w dniu 4 XI, na którą przybyło wiele braci i sióstr z okolicznych zborów.

Znów mieliśmy radość z tej braterskiej społeczności, której przewodniczył br. Suchanek. W związku z tym, że była to pierwsza niedziela po Święcie Zmarłych, tematy dotyczyły problemu życia i zmartwychwstania w świetle Biblii.

Na samym wstępie przypomniano historię obchodzonego święta zmarłych – Wszystkich Świętych. „To święto powstałe w IV wieku na Wschodzie, obchodzone (początkowo tylko ku czci męczenników) w pierwszą niedzielę po Zielonych Swiątkach (Tak jest do dziś w Kościele greckim), w Syrii w piątek po Wielkanocy. W Rzymie Bonifacy IV zwiózł do Panteonu wiele wozów relikwii i konsekrował go 13 V 610 r. jako Kościół Matki Boskiej i św. Męczenników. Wszystkich Świętych obchodzono tego dnia aż do Grzegorza IV, który w 835 r. przełożył je (między innymi ze względu na trudności wyżywienia pielgrzymów latem) na 1 XI. W Polsce święto to wiąże się coraz bardziej z Dniem Zmarłych – Zaduszki” – Mały słownik Religioznawczy, str. 465.

Pierwszym tematem usłużył brat Kołacz, mówiąc na temat: „Gdzie są umarli?” Przedstawiono, że śmierć jest następstwem grzechu pierworodnego i zmarli pozostają w grobach aż do zmartwychwstania, którego dokona Jezus Chrystus (Rzym. 6:23; Jan 5:25).

Drugim tematem usłużył br. Grudzień z Izaj. 25:8-9. Przedstawione, zostało, że śmierć w słusznym czasie będzie przez Boga zniszczona. Ludzkość znów otrzyma możliwość żywota wiecznego. Biblia w wielu miejscach zaznacza, że stan po śmierci to nie jest okres wędrówki dusz, ale pozostawanie w grobie do zmartwychwstania (Dan. 12:2). Kolejnym tematem usłużył br. Sołczykiewicz pt. *„Gdy on sprawi pokój, któż go wzruszy?”* Wyjaśnił, że „On” to jest Jezus Chrystus. Przypomniane zostały nasze obowiązki względem świętobliwości i naśladowania Zbawiciela w życiu codziennym.

Po przerwie obiadowej w czasie, której miejscowe siostry rozdały przygotowane dla uczestników zebrania pieczywo, tematem „Trzymaj, co masz” – Obj. 3:11 usłużył br. Szczepanik. Mówca przypomniał, że żyjemy w żniwie Wieku Ewangelii. Przyrównał, że tak jak owce idą za pasterzem, tak naśladowcy Jezusa winni postępować według Jego przykazań (Psalm 23).

Ostatnim tematem usłużył br. Kamiński, który mówił „O Restytucji” z Mat. 18:10. Przedstawiany został cały plan Boży względem ludzkości i zaprowadzenia nowego Królestwa na ziemi, które utracił Adam w raju (Dzieje Ap. 3:22-23).

Należy podkreślić również duży udział młodzieży, która pomiędzy wykładami usłużyła kilkoma pieśniami, a również w czasie przerwy obiadowej śpiew umilał braciom to mile spotkanie.

Na zakończenie życzeniem ogółu braterstwa było, aby tymi błogosławieństwami duchowymi, jakie otrzymaliśmy od Ojca Niebieskiego w tym dniu, podzielić się z braćmi przez łamy „Na Straży”.

Za uczestników: *br. J.P.*

R-
„Straż”